

La senyora Ninet Peña:

Moltes gràcies, senyor president.

Señor Fabra, no manipule, no se esconda detrás de los ayuntamientos. Los ayuntamientos no tienen esa competencia. Ni se esconda usted detrás de Andalucía. *(Remors)*

El senyor president:

Señorías, por favor, ruego silencio.

La senyora Ninet Peña:

Una cosa es el copago y otra cosa es un atraco de hasta el 90%. Esa es la diferencia.

Y no busque usted argumentos ni excusas, porque a usted no le importa la dependencia. La única dependencia que le preocupa a usted es la suya de su cargo, por eso dedica su tiempo a mirar por la puerta a ver si el señor Rajoy le manda al motorista. Esa es su auténtica preocupación.

Y a usted se le acaba el tiempo, y usted habrá quedado como el presidente de los recortes y, entre otros, de los salajes recortes y el copago a la dependencia.

Y tiene una ocasión de remediar ese pasado, y es no recurrir ese decreto. Dedíquese a eso y déjese de perseguir detectives, de perseguir topos... Y si no confía en el señor Ciscar, césele. Pero, por favor, deje de dejarnos en el bochorno y en el ridículo a todos los valencianos y ejerza de presidente. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Muchas gracias, señora Ninet.

Antes de que nadie intervenga, recordar que son turnos de repreguntas para... *(Veus)* Muchas gracias, muchas gracias. Nada más, nada más.

Señorías, por favor, guarden silencio, si son tan amables, para que yo pueda concederle la palabra al señor vicepresidente.

Un segundo. Tiene usted la palabra.

El senyor conseller de Presidència i Agricultura, Pesca, Alimentació i Aigua:

Moltes gràcies, senyor president. *(El conseller de Presidència i Agricultura, Pesca, Alimentació i Aigua parla amb el micròfon desconnectat)*

El senyor president:

No pulse, sino una vez, porque es que si no, no se...

El senyor conseller de Presidència i Agricultura, Pesca, Alimentació i Aigua:

Moltes gràcies, senyor president.

Com vosté bé ha dit, no hi ha cap pregunta, amb la qual cosa no podem fer cap resposta.

Però sí he pres nota d'una cosa que ha dit, i com els ajuntaments no tenen competència per a ordenar... —ells no diuen copagament, ells diuen aportació econòmica quan són els seus ajuntaments— com no tenen competència, li direm a l'Advocacia de La Generalitat que estudeie l'ordre que va aprovar Ximo Puig sent alcalde, a vore si l'hem de recórrer.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Señor Toledo, tiene la palabra.

El senyor Toledo Lobo:

Su Consell es débil con los fuertes y fuerte con los débiles. No recurrió la sentencia que enriqueció a los Cotino, pero recurrirá la sentencia contra el copago infame.

Confirma así que su Consell no representa a los valencianos, que piden tres cosas: que cumpla la sentencia, que alguien pida perdón por el daño hecho y que asuma responsabilidades. Eso es lo que quieren los valencianos.

Pero usted quiere repetir lo que hizo con la anulación del ERE de Radiotelevisión Valenciana, que nadie del Consell pague sus errores e imponer por ley lo que pierde en los juzgados. ¡No lo haga! Hay soluciones para obtener los 4,4 millones de su copago infame.

Por ejemplo, el mes pasado anunció aquí rebaja de impuesto para todos los valencianos. Pues rebaje 4,4 millones menos de lo previsto a los que más tienen y, con eso, todo cuadra. Eso es socialmente justo, no altera el dinero global a disposición de los ciudadanos y todos tendrán más de lo que ahora tienen.

¿Se compromete a negociar esta propuesta u otras y, así, no recurrir ni imponer nueva ley? Nosotros le ayudaremos. ¿Se compromete? ¿O lo que pretende es ensañarse con los más débiles? *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Gracias, señor Toledo.

Senyor vicepresident.

El senyor conseller de Presidència i Agricultura, Pesca, Alimentació i Aigua:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyor Toledo, totes i cada una de les mesures que aprova este govern, siga rebaixa d'impostos, siga pensant en les persones més necessitades, com els discapacitats, com els dependents, com els majors, totes tenen en compte la renda de les persones. I a més renda, més paguen; a menys renda, menys paguen. Inclús alguns estan exempts. Per descomptat, no hem seguit l'exemple de Susana Díaz en Andalucía on el copagament és lineal i independent de la renda.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Pregunta de la síndica del grup parlamentari..., del síndic del grup parlamentari... *(remors)* del síndic, del síndic del Grup Parlamentari Compromís, del Grup Parlamentari Compromís.

El senyor Morera Català:

El primer error del nou president de Les Corts. *(Remors)* ¿No?, dic jo. *(Rient)*

El senyor president:

És un error sense intenció, i no serà l'últim, senyoria.

El senyor Morera Català:

Molt bé.

Moltes gràcies, senyor president.

Molt honorable president de La Generalitat.

Ací s'ha parlat de transparència, de bon govern, i des del Grup Parlamentari Compromís volem fets i no paraules. I, en eixe sentit, jo vull preguntar-li quines són les obligacions a futur, a càrrec a exercicis futurs que té... que ha contret el seu govern o governs anteriors i quin és el deute públic de La Generalitat.

El senyor president:

Gràcies, senyor Morera.

Molt honorable president.

El senyor president del Consell:

Gracias, señor presidente.

Fíjese la transparencia que hay en el gobierno. Este dato que usted pide lo puede obtener directamente en la página web tanto del Banco de España, como de la cuenta general del ejercicio 2013. Fíjese, qué fácil es.

Aquí, señor Morera, no ocultamos nada. Y lo que queremos es que haya transparencia absoluta para que puedan conocer y hacer la labor de oposición como corresponde.

El esfuerzo que hemos hecho durante estos años ha sido grande, porque teníamos que paliar la falta de financiación que teníamos del Gobierno de España. Y gracias a eso, hoy tenemos más hospitales, más colegios, más infraestructuras, más depuradoras y más bienestar para la Comunidad Valenciana en cuanto a la inversión que hemos hecho.

Eso ha sido gracias al esfuerzo de esta Generalitat, a través del endeudamiento, sí, pero sobre todo apostando por las personas y por el beneficio que se pudiera generar en toda la comunidad y en cada uno de los municipios. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Muchas gracias.

Senyor Morera.

El senyor Morera Català:

Senyor president, efectivament, en el Banco de España està el que és el deute públic de La Generalitat, que vosté en els tres anys que du com a president de La Generalitat ha incrementat a una xifra estratosfèrica. Però no vénen les obligacions que el seu govern ha contret per a pagar a futur, que es deixa un govern hipotecat.

Jo li donaré la xifra, la xifra que hem pogut calcular. Deurem uns 80.000 milions d'euros. Sí. N'hi ha alguns informes en eixa direcció... n'hi ha alguns informes... alguns informes... *(remors)*

El senyor president:

Señorías.

El senyor Morera Català:

...entre el que és el deute que vostés han anat acumulant i les obligacions. Ara li explicaré, perquè, clar, no dóna vosté els números, no dóna vosté els comptes. Ara li ho explicaré, perquè ens deixa una situació d'hipoteca i de ruïna total.

Mire vosté, vostés han eludit qualsevol control i qualsevol claredat en l'exposició dels convenis per a pagar, a posteriori, en futurs pressupostos de La Generalitat a través d'una fórmula opaca, que són les societats, les fundacions i les empreses públiques.

Tant és així que, investigant en la informació pública que el seu govern no dóna, el Síndic de Greuges, en la informació última que ha pogut mirar del 2012, diu que «lo que me han facilitado, lo que hayamos podido auditar», és a dir, no té la informació. Com tampoc tenia la informació que ha suposat el maquillatge dels comptes públics l'exinterventor de La Generalitat, que vol comparèixer en esta casa i vosté no el deixen, el senyor Salvador Ferrandis..., Salvador Hernández –perdó.

Per tant, ¿què devem a futur a través dels convenis, a través dels compromisos de despesa de pagament? Uns 80.000 milions d'euros.

El mateix síndic, de les coses que ha pogut auditar i que no figuren com a deute públic, li vaig a donar alguna informació.

Per exemple, del deute sanitari, que no figura en el deute públic, compromisos de pagament de 915 milions d'euros; de la fira de mostres –la fira de mostres, estaria bé que s'aprovara una comissió d'investigació per a saber què ha passat en la fira de mostres–, 67 milions d'euros; del pla d'inversions, 477; conveni de CIEGSA, ¿sap quants diners n'hi han compromesos per a pagar a futur que no configura el deute públic de La Generalitat? 2.500 milions d'euros.

N'hi han més, molt més. Radiotelevisió Valenciana, la televisió que vostés van tancar d'una forma que el seu cap de comunicació diu que va ser..., li va recordar al colp d'estat. ¿Quants diners han reclamat els bancs que la societat pública Radiotelevisió Valenciana tenia compromés en les successives ampliacions de capitals? Més de 900 milions d'euros. ¿No figuren!

¿Què vull dir amb això, senyor president? Que vosté el que hauria de fer, i jo li faig eixa proposta i esta pregunta, és fer una auditoria clara, precisa, no sols del deute que tenim acreditat, sinó de tots els compromisos de pagament que, a través dels diferents convenis, desconexem la magnitud de la tragèdia dels seus mals governs. Perquè de tots eixos compromisos mos deixen una situació d'hipoteca tècnica molt més greu del que sabíem.

I, ¿sap el que li dic? Que no és el que vosté ha dit. No n'hi han tants hospitals, col·leges, carreteres com vosté diu. Ahí n'hi ha un forat que ha de vore en el que nosaltres denominem el model de balafament dels recursos públics, les *juergues*, els saraus i tot el que sabem que ha passat que ha afectat al seu govern. I amb les retallades de les beques, de la dependència, del benestar del poble valencià haurem de pagar tota eixa gran *juerga* dels seus governs.

Per tant, des de Compromís li demanem rigor, serietat, transparència, bon govern. Li pregunte: ¿podem i pot autoritzar que fem una auditoria dels compromisos de pagament, de les obligacions de pagament a futur? Que no ho sap ni el síndic de Comptes, senyor president. ¿Podem fer-ho? ¿Podem analitzar i vore quina situació mos deixa?

Li vaig dir que no continuara hipotecant ni fent mal la nostra terra, el nostre govern. I li vaig dir que vostés estaven en temps de descompte. Per tant, crec que seria bo..., tenim nosaltres un major respecte que té el seu partit, que l'humilia, nosaltres tenim un respecte per la figura del president de La Generalitat...

El senyor president:

Gràcies.

El senyor Morera Català:

...Podem posar-nos d'acord per reivindicar un major finançament, per reivindicar una auditoria del deute públic i les obligacions...

El senyor president:

Gràcies, senyor Morera.

El senyor Morera Català:

...de La Generalitat, senyor president? És la pregunta que li faig: saber el que es deu per a començar una etapa de més rigor...

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Morera.

El senyor Morera Català:

...en els comptes públics i de decència de la vida pública.

El senyor president:

Gràcies.
Molt honorable president.

El senyor president del Consell:

Gracias, señor presidente.

Señor Morera, no entiendo su preocupación. Si usted ha dicho que no va a pagar a los bancos, no sé por qué en estos momentos tiene la preocupación de lo que pueda deber la Generalitat valenciana.

Pero, mire, es que las cuentas además están ahí para que usted las pueda ver, tanto el Banco de España, en la página web, como en la cuenta general del ejercicio 2003, que habla de las previsiones de actuaciones plurianuales cuyo servicio aún no se ha prestado por la Comunidad Valenciana, pero que está comprometido. ¿Y sabe cuánto es eso? 9.460 millones de euros. Pero es que eso lo pone en la cuenta general. Y lo que es la deuda de las empresas y del sector público está incluido dentro de la deuda de La Generalitat.

Esas son nuestras cuentas, señor Morera. Pero a usted, como le digo, eso no le preocupa. Pero, como siempre, ustedes dicen una cosa y luego, cuando tienen responsabilidades de gobierno, hacen otra.

Por ejemplo, nosotros somos de los primeros, de las primeras administraciones del estado en rendir cuentas al órgano fiscalizador externo y en publicar nuestras cuentas para hacerlas públicas. Somos de los primeros, señor Morera, porque, como le digo, no tenemos nada que ocultar. Sin embargo, el Tribunal de Cuentas a ustedes les llamaron la atención, a su grupo, en el ejercicio 2012, por 52.000 euros de una deuda pendiente que no supieron justificar. Esa es la transparencia que ustedes nos piden a nosotros y que en su caso no ejercen nunca, porque es práctica habitual la demagogia y sobre todo hacer justo lo contrario que dicen. *(Aplaudiments)*

Habla de recortes o ajustes. Mire, es que ustedes donde están gobernando hacen justo lo contrario de lo que dicen. Y le voy a decir unos ejemplos, porque los ejemplos están para eso, para recordar lo que hacen y dicen.

Tavernes de la Vall d'igna. Mire, cuando nosotros acudimos a instrumentos del gobierno para poder pagar a prove-

edores o para poder conseguir dinero más económico, que le recuerdo que hemos ahorrado gracias al FLA, ese que usted decía que era el motivo de la intervención y rescate de la Comunidad Valenciana, 1.486 millones de euros, sus ayuntamientos, donde gobiernan, resulta que se acogieron al pago de proveedores, pero eso no era rescate ni era intervención, sólo lo teníamos nosotros. Y para pedir esa ayuda tuvieron que hacer un plan de equilibrio financiero. ¿Y sabe qué decía ese plan de equilibrio financiero en algunos municipios? Pues justo lo contrario que usted viene aquí a predicar, señor Morera.

Por ejemplo, incremento del impuesto de plusvalía, incremento de impuestos a coches, especialmente suprimiendo la bonificación para los coches eléctricos. Incremento de la tasa de grúa, incremento de la tasa de mercado a comerciantes. Creación de tasas para la ocupación y uso de los locales municipales, y eso afectaba a todas las asociaciones culturales y deportivas del municipio. Congelaron los salarios a todos los funcionarios y eliminaron ayudas y beneficios sociales, entre otras, las ayudas por minusvalía, señor Morera. Pero es que además paralizaron el nuevo servicio de escuela infantil en la playa de Tavernes. Y además recortaron las ayudas a las asociaciones de municipios y sindicatos de riegos. ¿Y sabe cuánto pagaban por los intereses en Tavernes cuando solicitaron la ayuda? El 5%, señor Morera, y usted dijo que eso era usura que practicábamos aquí en la Generalitat valenciana. *(Aplaudiments)*

Señor Morera, las cuentas están claras. Son transparentes, las puede usted ver en la página web. Y desde luego nosotros vamos a seguir colaborando y haciendo que no sólo con esa deuda, sino con todo el trabajo diario poder beneficiar a todos los ciudadanos de la Comunidad Valenciana. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Gracias, señor presidente.
Señor Ferri, té vosté la paraula.

El senyor Ferri Fayos:

Senyor president.

Senyor president, l'alcalde de Tavernes es va trobar un deute que van deixar vostés, igual que farem quan vostés se'n vagen en el 2015.

Mire, senyor Fabra, portem uns mesos que sembla que l'únic projecte d'este Consell i del seu president és la caça i captura del famós talp. I no sé per què el busquen tant perquè jo, quan el mire a vosté cada dia, me recorda més a un talp, un talp polític, evidentment, perquè passa el 90% del temps amagat baix de terra i només ix a superfície quan veu que el posen en dubte com a candidat. El candidat Fabra puja a la superfície per ensenyar-li les enquestes a la senyora Cospedal, si veu que Rajoy ja li busca substitut o substituta.

El president Fabra s'amaga baix de la terra quan cal lluitar perquè ens citem per a garantir el nostre benestar com a poble. Quan pensa vosté deixar de portar a Madrid enquestes, senyor Fabra? Quan pensa portar a Madrid una demanda judicial contra Rajoy per vulnerar la LOFCA i tractar els valencians i les valencianes com a ciutadans de segona?

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Ferri.
Honorable *conseller*.
Senyor *conseller*.

El senyor conseller d'Hisenda i Administració Pública:

Sí. Gracias, presidente.

Señor Ferri, ustedes decían de este gobierno del Partido Popular que era un gobierno ineficiente, que despilfarrábamos, que gestionábamos mal los intereses públicos. Y lo que se ha demostrado con el sistema de financiación, con los estudios de los expertos de (*inintel·ligible*) ..., de los Jaume I, es que tenemos un problema de ingresos, que nuestro déficit es de ingresos. Ustedes nos acusaban que teníamos mucho déficit, nos acusaban que tenemos mucha deuda. Pero nuestro problema no es de falta de gestión, de falta de diligencia en la gestión. Nosotros gestionamos de forma eficiente. (*Remors*) Nosotros gestionamos bien los intereses de los valencianos...

El senyor president:

Señorías.

El senyor conseller d'Hisenda i Administració Pública:

...el problema está en el sistema de financiación. Y en ese sentido decirle a la pregunta relacionada al *molt honorable president*, le voy decir una cuestión. Ustedes dicen que pagamos un tipo de interés de usura. ¿Pues sabe qué tipo de interés pagamos? El 1%. Este señor, el presidente de La Generalitat recibió una Generalitat que pagaba tipos de interés del 6 y 6,5%. Y tres años después pagamos tipos de interés del 1%. (*Remors*)

El senyor president:

¡Señorías!

El senyor conseller d'Hisenda i Administració Pública:

Ustedes plantean l'*austericidi* que sería el suicidio y que sería quiebra financiera y social de esta Comunidad Valenciana. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Señora Oltra.

La senyora Oltra Jarque:

Gràcies, senyor president.

Míre, vostés estan aplicant la màxima de *para lo que me queda en el convento...* Y lo que sigue.

I parlant de diligència (*remors*)...

El senyor president:

Señorías, por favor, ruego silencio.

La senyora Oltra Jarque:

I parlant de diligència. Vostés estant tirant «patà» i endavant en l'ERO de l'Agència Valenciana de Mobilitat, que no sé a què esperen a aplicar la sentència del Tribunal Suprem.

L'ERO de VAERSA. Bona, diligent gestió, eh? El copagament de la discapacitat, i recorran al Tribunal Suprem. Els tres quilòmetres en línia recta dels xiquets en els col·legis; recorran al Tribunal Suprem. I el que vinga darrere que arree.

Però, mire, jo li vaig a fer una pregunta molt concreta, sobre les seues targetes *black*, que ací se diuen «caixa fixa». Ahir va eixir una sentència del Tribunal Superior de Justícia que els obliga a vostés a donar-nos la documentació de caixa

fixa des de 2006. Ahí està la nyora del president i tots els gastos indeguts que han fet vostés, que han utilitzat les targetes *black* a càrrec de la Generalitat valenciana.

Pensen donar-nos la documentació? Eixe és l'exercici de transparència que van a fer? O també...

El senyor president:

Gràcies, gràcies, senyor Oltra.

La senyora Oltra Jarque:

...se'n van a anar al suprem?

El senyor president:

Senyor vicepresident.

El senyor conseller de Presidència i Agricultura, Pesca, Alimentació i Aigua:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyora Oltra, mire, en esta administració no hi ha targetes ni *black*, ni gris, ni *blue*, ni *yellow*. Ninguna targeta (*remors*) des de fa, des de fa molt...

El senyor president:

Senyories, per favor.

El senyor conseller de Presidència i Agricultura, Pesca, Alimentació i Aigua:

...des de fa molts anys.

Quant a eixa informació que vosté reclama, vosté ja està rebent part d'eixa informació. I per suposat este govern dóna la informació, i vosté ho sap.

Míre, no mos donen lliçons de gestió. Porten vostés nou mesos o més de nou mesos intentant aprovar un reglament intern per a fer unes primàries. Ja no sé si són primàries, secundàries, terciàries. Són incapaços de posar-se d'acord. Com volen vostés gestionar la Generalitat valenciana si són incapaços d'aprovar un reglament intern per a fer unes simples primàries?

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Gràcies.

Pregunta de la síndica... Senyories! Senyories, per favor! Senyories! Senyories!

Senyora Oltra! Esta presidència ha de vetlar perquè hi ha un torn de pregunta i un torn de resposta, com marca el reglament. Considerar per part d'esta presidència la qualitat d'una pregunta o d'una resposta està fora de lloc, està fora... No, és que a la senyora Ninet li he recordat que s'havia de fer una pregunta, senyoria. (*Veus*) Senyoria.

Bé. (*Veus*) Senyora Oltra, senyora Oltra, la qualitat de les intervencions jutjar-les no és qüestió d'esta presidència, perquè si fóra la qüestió d'esta presidència açò seria una qüestió molt complicada per uns i per altres, a la millor.

Senyoria, pregunta de la síndica del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida.

La senyora Sanz Alonso:

Señor presidente.